Омбудсман України
Ombudsman of Ukraine

ЗВІТ

про результати відвідування державної установи «Крюковська виправна колонія (№ 29)»

26.05.2026

м. Полтава, 2026 р.

І. ВСТУП

На виконання функцій національного превентивного механізму (далі – НПМ) відповідно до Факультативного протоколу до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання, на підставі статей 13, 19[1] Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини», 26.05.2026 групою національного превентивного механізму (далі – НПМ) здійснено відвідування державної установи «Крюковська виправна колонія (№ 29)» (далі – ВК, установа, виправна колонія) (фото 1, 2).

Відвідування здійснювали члени групи НПМ:

Кармазін-Денисенко Лариса Олексіївна, головний спеціаліст Відділу сприяння роботі регіональних представництв Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (керівник групи НПМ);

Бохвалов Андрій Михайлович, головний спеціаліст Відділу сприяння роботі регіональних представництв Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

Герасименко Максим Петрович, головний спеціаліст Відділу сприяння роботі регіональних представництв Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

Яковенко Віра Сергіївна, представник громадської організації.

Загальна інформація.

Установа є виправним закладом мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання (для чоловіків, вперше засуджених за злочини, вчинені з необережності) у якій також створено дільницю для тримання осіб, засуджених до обмеження волі.

ВК розміщується за адресою: Полтавська область, Полтавський район, село Божківське, вулиця Миру, будинок 4.

Начальник виправної колонії – Лісняк Олександр Павлович.

Штатна чисельність персоналу установи складається із 82 посад (загальний некомплект станом на 26.05.2026 становить 7 шт. од.). Фактична чисельність персоналу нараховує 75 осіб.

Планове наповнення виправної колонії – 499 осіб.

У день відвідування у ВК перебувало 217 осіб, які утримувались у:

дільниці ресоціалізації – 193 особи;

дільниці для обмеження волі – 15 осіб;

у дільниці карантину, діагностики і розподілу (далі – КДіР) – 7 осіб;

дисциплінарних приміщеннях (далі – ДІЗО) – 2 особи.

У ході відвідування представникам групи НПМ надано можливість безперешкодного доступу до усіх приміщень, будівель та споруд, розташованих на території ВК.

Групою НПМ проведено конфіденційних спілкувань 78 засуджених, які відбувають покарання у виправній колонії.

Серед позитивних здобутків слід відмітити дотримання площі на одного засудженого у житлових приміщеннях соціально-психологічної служби та створення особистого простору для засуджених (фото 14,15,16), проведення ремонтних робіт в приміщеннях відділень соціально-психологічної служби.

Тривають ремонтні роботи в приміщенні відділення соціально-психологічної служби № 2 (далі – СПС).

Попередні зауваження.

Попереднє відвідування виправної колонії групою НПМ здійснено 27.05.2025. За результатами попереднього відвідування установи встановлено:

в установі наявні камерні приміщення у ДІЗО, які передбачені для одиночного тримання, що може вважатись як засіб додаткового покарання або психологічного тиску на засуджених;

перебування осіб, засуджених до обмеження волі у виправній колонії, що обмежує їх право на свободу та особисту недоторканість;

у камерних приміщеннях ДІЗО, а також у житлових приміщеннях дільниці КДіР та житлових приміщеннях деяких відділень СПС здійснюється відеоспостереження за засудженими;

адміністрація установи використовує їх працю у їдальні без оплати та офіційного документального оформлення;

у строкових трудових договорах, які укладаються із засудженими, не визначені належні умови праці;

у камерних приміщень ДІЗО встановлено неналежний рівень штучного освітлення;

незважаючи на наявністю обладнаного у лазні приміщення перукарні, вона не функціонує у зв’язку з відсутністю кваліфікованого працівника;

не забезпечено цілодобове чергування медичних працівників в установі;

медичні працівники фельдшерського пункту не здійснюють тілесний огляд засуджених під час їх відвідування лазні у виправній колонії;

у лазне-пральному комплексі дезінфекційна камера для обробки одягу та постільних речей перебуває у непрацюючому стані;

у деяких камерних приміщеннях ДІЗО відсутня наочна інформація із зазначенням номерів телефонів «гарячих ліній», поштових та електронних адрес Міністерства юстиції України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Європейського суду з прав людини, Державного бюро розслідувань, Офісу Генерального прокурора, обласної і окружної прокуратур, а також місцевого центру з надання безоплатної правничої допомоги;

фактичний доступ до Інтернету в установі не забезпечено;

у виправній колонії не надавались освітні послуги засудженим, які не мають базової загальної середньої освіти, у зв’язку з відсутністю школи та/або угоди про надання освітніх послуг навчальним закладом, розміщеним у межах адміністративно-територіальної одиниці;

житлові приміщення, їдальня та інші інфраструктурні об’єкти установи не обладнані спеціальними засобами, які забезпечують вільний доступ для маломобільних груп населення;

у ВК за штатом передбачено лише 82 посад працівників, які мають забезпечувати належні умови для функціонування виправної колонії. Штатний розклад установи був затверджений у 2018 році при утримуванні в установі 90 засуджених і з того часу не переглядався з урахуванням збільшення чисельності засуджених більш ніж у два рази.

Під час відвідування групою встановлено часткове виконання рекомендацій НПМ.

На момент відвідування фельдшерського пункту № 29 філії Державної установи «Центр охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України» в Полтавській області (далі – фельдшерський пункт) збільшено кількість штатних одиниць.

Станом на 26.05.2026 штатна чисельність працівників фельдшерського пункту становить 6 одиниць:

старший фельдшер 1 шт. од., фельдшер 4 шт. од., сестра медична 1 шт. од.

Згідно пункту 4 розділу І Порядку організації надання медичної допомоги засудженим до позбавлення волі, затвердженого наказом Міністерства юстиції України, Міністерства охорони здоров’я України від 15.08.2014 № 1348/5/572 (далі – Порядку надання медичної допомоги), забезпечено цілодобового чергування медичних працівників у закладах охорони здоров’я, що функціонують у складі кримінально-виконавчих установ та безперервне надання медичної допомоги засудженим, включаючи невідкладні випадки.

Наявна кімната для ведення телефонних розмов та доступу до мережі Інтернет (фото 3,4).

Відповідно до пункту 3.1 Інструкції про умови праці та заробітну плату засуджених до обмеження волі або позбавлення волі, затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 07.03.2013 № 396/5 (далі – Інструкція про працю), праця здійснюється на добровільній основі на підставі відповідних трудових договорів. Так з 1.01.2026 року було укладено 69 трудових договорів, 11 з яких складають трудові договори з особами, залученими до господарського обслуговування.

Відповідно до пункту 1.2 розділу І Положення про організацію лазне-прального обслуговування осіб, які тримаються в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 08.06.2012 № 849/5 (далі – Положення про лазне-пральне обслуговування), в лазні облаштовано приміщення перукарні (фото 13), наявний кваліфікований працівник, який надає відповідні перукарські послуги особам, які тримаються в установах засудженим, згідно трудового договору.

У лазне-пральному комплексі встановлено озонатор повітря «ОЗОН-25ККН» (фото 5), що використовується для обробки одягу та постільних речей,

чим забезпечено виконання вимог пункту 1.2 розділу І Положення про лазне-пральне обслуговування, яким передбачено дезінфекцію верхнього одягу, натільної та постільної білизни, постільних речей (ковдр, матраців, подушок), рушників для забезпечення належного санітарно-епідемічного режиму в установі.

У камерних приміщеннях ДІЗО розміщена наочна інформація із зазначенням номерів телефонів «гарячих ліній», поштових та електронних адрес Міністерства юстиції України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Європейського суду з прав людини, Державного бюро розслідувань, Офісу Генерального прокурора, обласної і окружної прокуратур, а також місцевого центру з надання безоплатної правничої допомоги.

Для забезпечення засудженим особам реалізації права на освіту Північно-Східним міжрегіональним управлінням з питань виконання кримінальних покарань Міністерства юстиції України укладено Договір про співпрацю Божківського ліцею (опорний заклад) та державна установа «Крюковська виправна колонія (№29)» на 2025-2030 роки від 15 липня 2025 року щодо організації освітнього процесу для здобуття базової та повної середньої освіти та надання освітньої послуги засудженим, які не мають базової загальної середньої освіти.

ІІ. ФАКТИ, ВИЯВЛЕНІ ПІД ЧАС ВІДВІДУВАННЯ

Порушення права не бути підданим катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню

1. Частина 1 статті 8 Кримінально-виконавчого кодексу України (далі – КВК) гарантує засудженим право на гуманне ставлення та повагу до людської гідності. Засуджені не повинні підлягати жорстокому, нелюдському або такому, що принижує їх гідність, видам поводження і покарання.

Незважаючи на це, в установі наявне камерне приміщення у ДІЗО, яке передбачене для одиночного тримання (фото 6), що може вважатись як засіб додаткового покарання або психологічного тиску на засуджених.

Європейський комітет з питань запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню (далі – Європейський комітет) у 21-й Загальній доповіді [CPT/Inf (2011) 28] зазначає, що одиночне ув’язнення може мати надзвичайно руйнівні наслідки для психологічного та фізичного здоров’я для утримуваних осіб. Крім того, таке тримання може створювати умови для навмисного жорстокого поводження із засудженими.

Європейський комітет підкреслює, що одиночне ув’язнення повинно застосовуватись у виняткових випадках, як крайній захід і протягом якомога коротшого часу.

Слід зазначити, що вказане порушення було не усунуто за результатами попереднього відвідування.

2. Під час особистого спілкування з засудженими (36 осіб), було отримано інформацію про наявність розладів ментального та психічного здоров’я та наслідки поранень серед яких посттравматичний стресовий розлад (ПТСР), панічні, гострі стресові розладі (ГСР), наслідки неодноразових контузій (закритих черепно-мозкових травм), баротравм тощо.

Це призводить до прямих порушень таких нормативних актів:

Статті 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (Заборона катування, нелюдського або такого, що принижує гідність, поводження).

Кримінально-виконавчого кодексу України (статті 8, 124): засуджені мають законодавче право на психологічну допомогу. Один спеціаліст на установу (де перебуває 217 осіб, а планова наповненість становить 499 осіб) перетворює це право на формальність, позбавляючи людей реального доступу до лікування.

Наказу Мін'юсту від 04.11.2013 № 2300/5 «Про організація соціально-виховної та психологічної роботи із засудженими»: документ вимагає проведення первинної діагностики (протягом 14 днів у карантині), ведення індивідуальних щоденників, карт супроводу *та щомісячної корекційної роботи*. За великого напливу засуджених психолог не виділяє необхідний час на практичну терапію.

Уніфікованого клінічного протоколу МОЗ України від 19.07.2024 № 1265 (ГСР, ПТСР, порушення адаптації): протокол вимагає комплексного, травмо-фокусованого підходу (ТФ-КПТ, EMDR). Ця терапія передбачає регулярні (*1–2 рази на тиждень*) тривалі сесії тривалістю 50–90 хвилин. Один психолог фізично не може забезпечити таку частоту для групи хворих.

Наказу Мін'юсту від 27.03.2023 № 1126/5 «Про затвердження Порядку організації роботи з профілактики та попередження самогубств серед засуджених, осіб, взятих під варту, які тримаються в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах»: зобов'язує психолога здійснювати постійний моніторинг осіб із ризиком суїциду чи агресії. Фізична неможливість охопити всіх веде до пропусків критичних маркерів загострення станів.

Умови ізоляції (шум, замкнений простір, режимні обмеження, конфлікти) є потужними тригерами, які без належної психотерапії викликають важкі медичні наслідки серед яких можна спрогнозувати:

психічні ризики та загроза життю:

завершений суїцид та самоушкодження (членоушкодження);

трансформація у хронічні психічні розлади.

фізичні ризики та наслідки контузій:

загострення постконтузійного синдрому (ПКС);

серцево-судинні захворювання.

соціально-режимні ризики:

неконтрольовані спалахи агресії, що загрожує безпеці персоналу та інших засуджених.

Ситуація, коли в установі виконання покарань є лише один штатний психолог, а серед засуджених перебувають особи з вказаними розладами здоров’я створює критичний системний збій. В умовах тривалого воєнного стану кількість таких засуджених (особливо серед колишніх військовослужбовців або цивільних із прифронтових зон) стрімко зростає.

Наявність у штаті установи лише одного практичного психолога за умови утримання осіб із тяжкими ментальними розладами (ПТСР, ГСР, панічні атаки) та органічними ураженнями ЦНС (наслідки контузій) є прямим невиконанням державою своїх позитивних зобов'язань щодо збереження життя та здоров'я осіб, які перебувають під її контролем та може кваліфікуватись як нелюдське або таке, що принижує гідність, поводження (Порушення ст. 3 ЄКПЛ).

У справах *«Krivoshey v. Ukraine» (2010)* та *«Kolesnikovich v. Russia» (2021)* Європейський суд з прав людини чітко вказав: *«сама по собі відсутність належної медичної та психологічної допомоги особі, яка перебуває в ув'язненні та страждає на психічний розлад, становить нелюдське поводження»*. Ізоляція особи з ПТСР чи контузією без терапевтичного супроводу неминуче призводить до посилення страждань, що виходять за межі неминучого рівня страждань, пов'язаних із відбуванням покарання.

Порушення Правила 24 та Правило 25 Міжнародних стандартних правил поводження із в'язнями (Правила Нельсона Мандели), згідно з якими держава зобов'язана забезпечити такий самий рівень охорони здоров’я (включаючи психіатричну та психологічну допомогу), який доступний у суспільстві. Скорочення або формалізація цієї допомоги через дефіцит кадрів є неприпустимими.

Порушення права на життя та деліктна відповідальність установи (Порушення ст. 2 ЄКПЛ):

Фізична неможливість одного психолога здійснювати постійний моніторинг та кризове втручання створює передумови для реалізації суїцидальних намірів засуджених.

Так, відповідно до принципової позиції ЄСПЛ у справі *«Keenan v. the United Kingdom» (2001)*, якщо органи влади знали або повинні були знати про наявність реального та безпосереднього ризику самогубства ув'язненого (що є іманентним для осіб із ПТСР та ГСР), вони зобов'язані вжити всіх належних заходів для запобігання цьому ризику. Відсутність кадрового ресурсу не звільняє державу від відповідальності за статтею 2 Конвенції (Право на життя) у разі завершеного суїциду.

Крім того, такий стан може привести до виникнення критичної загрози для безпеки установи та персоналу.

З погляду внутрішньої безпеки та правопорядку в установі (у розрізі вимог Європейських пенітенціарних правил, Правило 52 щодо безпеки та захищеності), накопичення критичної маси нелікованих осіб із комбатантським чи цивільним травматичним синдромом та контузіями неминуче веде до таких наслідків як втрата контролю та дезорганізація: особи з наслідками контузій мають органічну

схильність до експлозивних (вибухових) реакцій. За відсутності психокорекції будь-який режимний захід чи конфлікт може спровокувати спалах неконтрольованого насильства щодо персоналу або інших засуджених.

Отже, поточний стан кадрового забезпечення психологічної служби установи є неналежним, оскільки він:

1. Переводить надання психологічної допомоги у категорію формального документообігу, що є порушенням ст. 8, 124 КВК України.
2. Генерує системні ризики визнання дій адміністрації установи катуванням або нелюдським поводженням у розумінні ст. 3 ЄСПЛ.
3. Створює пряму та невідворотну загрозу життю засуджених (ст. 2 ЄСПЛ) та фізичній безпеці персоналу установи.

Порушення права на свободу та особисту недоторканість

3. У ході відвідування установи, представниками групи НПМ встановлено перебування 15 осіб, засуджених до обмеження волі у виправній колонії, що обмежує їх право на свободу та особисту недоторканість.

Відповідно до вимог статті 61 Кримінального кодексу України (далі – КК України), покарання у виді обмеження волі полягає у триманні особи в кримінально-виконавчих установах відкритого типу (виправних центрах) без ізоляції від суспільства.

Стаття 16 КВК зазначає, що виправні центри виконують покарання у виді обмеження волі стосовно осіб, засуджених за кримінальні проступки та нетяжкі злочини, а також засуджених, яким даний вид покарання призначено відповідно до статей 82, 389 КК України.

Проте в установі, дільниця для осіб, засуджених до обмеження волі розташовується на території виправної колонії, яка відповідно до статті 11 КВК є кримінально-виконавчою установою закритого типу.

Крім того, стаття 59 КВК України визначає, що особи, засуджені до обмеження волі зобов’язані постійно знаходитися в межах виправного центру, які відповідно до пункту 1 розділу XXVIII Правил внутрішнього розпорядку установ виконання покарань, затверджених наказом Міністерства юстиції України від 28.08.2018 № 2823/5 (далі – ПВР УВП), проходить по межі населеного пункту, але в радіусі не більше 5 кілометрів від установи.

Таким чином перебування осіб, засуджених до обмеження волі у виправній колонії суттєво обмежує їхні права на вільне пересування, контакти із зовнішнім світом, гідне поводження тощо.

Крім того, зазначене може прирівнюватись до погіршення умов тримання осіб, засуджених до обмеження волі або незаконного їх позбавлення волі.

Тож зазначене з часом виступатиме приводом до подання заяв проти України до Європейського суду з прав людини через недотримання вимог статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, у якій зазначено, що кожен має право на свободу та особисту недоторканність.

Слід зазначити, що вказане порушення було не усунуто за результатами попереднього відвідування.

Порушення права на повагу до приватного життя

4. Під час відвідування установи групою НПМ зафіксовано, що у камерних приміщеннях ДІЗО, а також у житлових приміщеннях дільниці КДіР та житлових приміщеннях деяких відділень СПС здійснюється відеоспостереження за засудженими цілодобово (фото 7).

Європейський комітет у своїх доповідях постійно наголошує, що застосування цілодобового відеоспостереження у житлових або камерних приміщеннях суттєво порушує право на приватне життя і робить режим тримання ще більш суворішим. У своїх рішеннях Європейський суд з прав людини зазначає, що цілодобове відеоспостереження у камерних приміщеннях за ув'язненими та засудженими є порушенням вимог статті 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (наприклад, справа «Van der Graaf against the Netherlands» (заява № 8704/03).

Слід зазначити, що вказане порушення було не усунуто за результатами попереднього відвідування.

Порушення права на достатній життєвий рівень

5. У ході відвідування представниками групи НПМ деяких житлових приміщень встановлено неналежний рівень штучного освітлення, яке згідно з додатком Ж «Нормативні показники освітлення приміщень житлових будівель», Державних будівельних норм України В.2.5-28:2018 «Природне і штучне освітлення», освітленість робочих поверхонь у спальних та житлових кімнат, повинно складати 150 lux (фото 8,9).

Порушення права на охорону здоров'я та медичну допомогу

6. Під час спілкування з персоналом установи групою НПМ встановлено, що медичні працівники фельдшерського пункту не здійснюють тілесний огляд засуджених під час їх відвідування лазні у виправній колонії та не фіксують результати огляду у відповідному журналі обліку проведення, тілесних оглядів у лазні, який передбачений додатком 6 Положення про лазне пральне обслуговування.

Невиконання обов'язку щодо проведення тілесного огляду може свідчити про відсутність належного медичного нагляду за станом здоров'я засуджених, що створює ризики невиявлення фактів катувань та жорстокого поводження, завданих як іншими засудженими, так і персоналом установи.

Порушення права на підтримання контактів із зовнішнім світом

7. Відповідно до частини 5 статті 110 КВК, засудженим надається право користуватися глобальною мережею Інтернет, у тому числі під час перебування в стаціонарних закладах охорони здоров'я.

Не зважаючи на те, що в частині приміщень установи, а саме: Відділення СПС № 1 та частково відділення СПС № 3 забезпечено доступ до глобальної мережі Інтернет, у порушення вимог Порядку організації надання засудженим доступу до глобальної мережі Інтернет, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 19.10.2017 № 3233/5 (далі – Порядок надання доступу до Інтернету), повний фактичний доступ до Інтернету в установі не забезпечено.

Зокрема, в інтернет-класі наявний лише один придатний до використання комп'ютер, що є недостатньо для забезпечення потреб усіх засуджених.

Інші порушення

8. Відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні», особи з інвалідністю в Україні володіють усією повнотою соціально-економічних, політичних, особистих прав і свобод, закріплених Конституцією України, законами України та міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Згідно з статтею 30 Закону України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні», житло (жиле приміщення), займане особами з інвалідністю або сім'ями, у складі яких вони є, під'їзди, сходові площадки будинків, в яких мешкають особи з інвалідністю, мають відповідати вимогам щодо безперешкодного доступу та бути пристосованими до потреб таких осіб.

Поряд з цим, групою НПМ встановлено, що житлові приміщення, їдальня та вхідні групи об'єктів установи обладнані спеціальними засобами, які не забезпечують вільний доступ для маломобільних груп населення та не відповідають ДБН В.2.2-40:2018 «Інклюзивність будівель і споруд. Основні положення», затверджених наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 30.11.2018 № 327 (зі змінами) (фото 10,11,12).

Слід зазначити, що в установі станом на 26.05.2026 перебувало 20 осіб з інвалідністю, які не можуть, без сторонньої допомоги, потрапити до вищезазначених приміщень. У результаті цього, пересування осіб з інвалідністю здійснюється при підтримці інших засуджених або персоналу установи.

9. У ході вивчення штатного розкладу установи, яким затверджено граничну чисельність працівників виправної колонії, групою НПМ встановлено, що у ВК за штатом передбачено лише 82 посади працівників, які мають забезпечувати належні умови для функціонування виправної колонії.

Крім того, шатна чисельність відділу нагляду і безпеки – 45 шт. од., вакантним є 3 шт.од.

Для прикладу, здійснення нагляду за засудженими забезпечується молодшими інспекторами відділу нагляду і безпеки, які заступають на добове чергування у кількості 10-12 осіб.

Слід зазначити, що під час відвідування вказані працівники одночасно здійснювали нагляд за засудженими на виробничих об'єктах контрагентів та

забезпечують доступ засуджених до лікувальних закладів а також на внутрішніх постах в установі.

Під час проведення спілкування із працівниками установи встановлено, що вони регулярно залучаються до несення служби увесь день, навіть після завершення добового чергування. Наявна практика залучення персоналу відділу нагляду і безпеки до несення служби за графіком «доба через дві», що є посиленим варіантом несення служби.

Штатний розклад установи був затверджений у 2018 році при утримуванні в установі 90 засуджених і з того часу не переглядався з урахуванням збільшення чисельності засуджених більш ніж у три рази.

У своїх доповідях за результатами візитів до пенітенціарних установ України Європейський комітет неодноразово наголошував, що значне робоче навантаження значно знижує можливість персоналу підтримувати безпосередній контакт із засудженими, сприяє зростанню напруги у відносинах між персоналом і ув'язненими, а також призводить до практики неформального контролю через «днювальних» (тобто самих засуджених).

Європейський комітет закликав владу України без подальших затримок зробити кроки для перегляду комплектування персоналом пенітенціарних установ, з метою забезпечення більшої присутності охоронців у житлових та робочих приміщеннях, що є ключовим елементом гарантій безпеки та дотримання прав людини.

Слід зазначити, що вказане порушення було не усунуто за результатами попереднього відвідування.

ІІІ. РЕКОМЕНДАЦІЇ

Міністерству юстиції України:

1. Переглянути практику розміщення осіб, засуджених до обмеження волі, у закритих установах. Урахувати можливості знаходження їх в межах населеного пункту, але в радіусі не більше 5 кілометрів від установи.

2. Переглянути штатну чисельність установи з урахуванням фактичного робочого навантаження на одного працівника, виходячи з обсягу виконуваних обов'язків та завдань.

3. Розглянути питання збільшення штатної чисельності психологів в установі для недопущення порушення міжнародних та національних стандартів утримання осіб в місцях несвободи, основоположних прав людини та недопущення погіршення безпекової ситуації.

Державній установі «Центр охорони здоров'я Державної кримінально виконавчої служби України»:

1. Забезпечити належну фіксацію проведення медичними працівниками тілесного огляду засуджених, у тому числі з фіксацією наявних тілесних ушкоджень.

Державній установі «Крюковська виправна колонія (№ 29)»:

1. Проаналізувати виявлені порушення у діяльності установи, розробити та реалізувати відповідний план заходів щодо їх усунення та недопущення у подальшому.

2. Забезпечити обладнання та використання системи відеоспостереження в установі з урахуванням вимог практики Європейського суду з прав людини.

3. Забезпечити надання засудженим доступу до глобальної мережі Інтернет у відповідність до вимог Порядку надання доступу до Інтернету.

4. Організувати створення належних умов для реалізації права маломобільних груп населення на безперешкодний доступ до приміщень, у яких вони перебувають.

5. Вирішити питання щодо припинення практики залучення працівників відділу нагляду і безпеки до несення служби за графіком «доба через дві доби».

Додаток: фототаблиця на 4 арк.

Керівник групи НПМ
Головний спеціаліст Відділу сприяння
роботі регіональних представництв
Секретаріату Уповноваженого
Верховної Ради України
з прав людини **Лариса Кармазін-Денисенко**

Фототаблиця до звіту

Фото 1

Фото 2

Фото 3

Фото 4

Фото 5

Фото 6

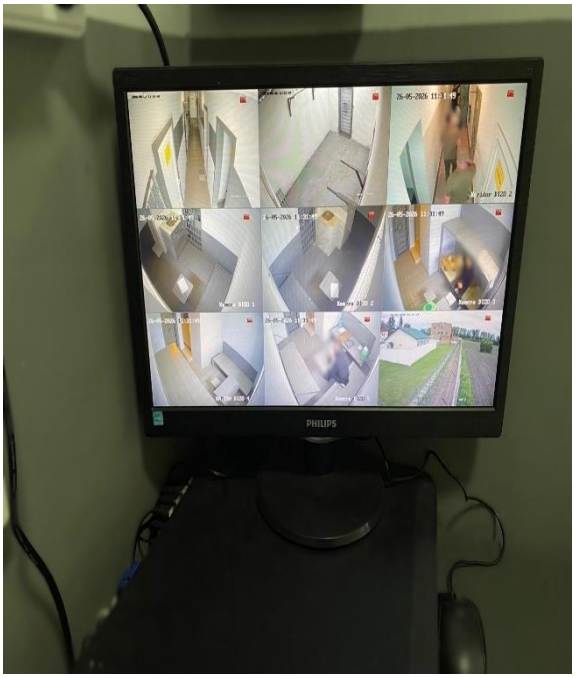

Фото 7

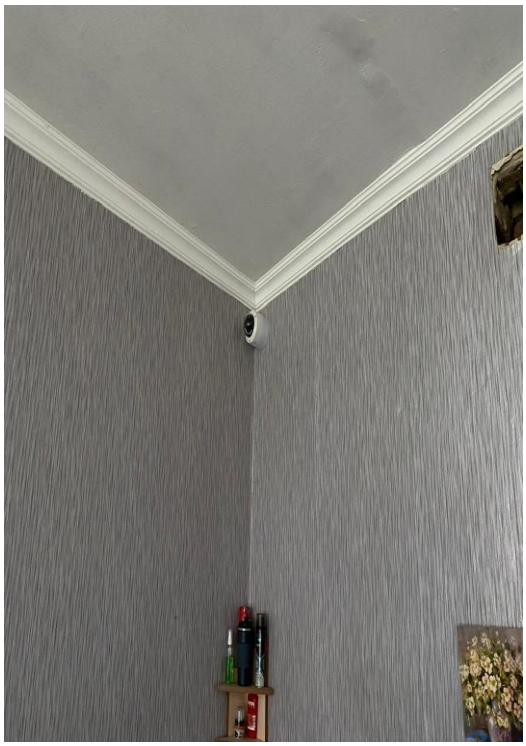

Фото 8

Фото 9

Фото 10

Фото 11

Фото 12

Фото 13

Фото 14

Фото 15

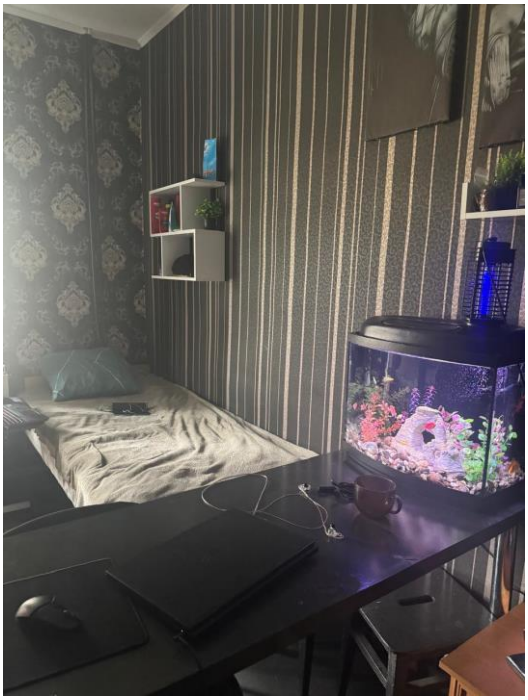

Фото 16

